

Mina del Socau

Figaró-Montmany

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Vallcàrquera
Emplaçament el Socau.

Coordenades:

Latitud: 41.72405
Longitud: 2.29757
UTM Est (X): 441576
UTM Nord (Y): 4619377

Classificació

Número de fitxa 08134-34
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Coberta de vegetació
Protecció Legal
Número inventari IPEC:371
Generalitat i altres inventaris
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 002A00034
Fitxes associades:
[Vall-de-Roses](#)
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dl., 31/01/2005 - 00:00

Descripció

Actualment es pot veure des del camí estant la boca de la mina excavada a la roca del turó. A l'interior de la mina es poden veure els rierols d'aigua que s'escola a través de les parets de la roca excavada. La boca medeix uns 170 m d'alçada per 1'60 m d'amplada i presenta una coberta amb volta de canó. Es documenten diverses entrades a la mina, bastant emboscades i cobertes de vegetació.

Observacions:

Sortint del Figaró seguint la riera de Vallcàrquera amunt, fins a Sant Pere i can Xicola, Dosrius i les mines del Socau, a la desembocadura del sot del Moro, a la riera de Vallcàrquera. La mina és visible des del camí a mà dreta. Davant la boca de la mina es documenta una gran esplanada, sota mateix del camí. Aquest espai presenta un sediment de color fosc, negrós que, segons informadors orals, estaria causat per la neteja de les vagonetes, que es creu que es faria en aquest punt. Tot i que també hi ha gent del poble que creu que allà mateix també hi havia hagut una plaça carbonera.

Història

Mines de mineral de ferro o de magnetita que estigueren en funcionament entre els anys 1880 i 1895. Per extreure el mineral es va fer un camí de vagonetes que anava des de Vallcàrquera fins l'antic camí ral del Congost, al darrera de la Torre de Can Parera. Són nombrosos els municipis del Montseny que evidencien certa activitat minera a l'inici del segle XX. Tot i que el Montseny no és una muntanya rica en minerals, la seva explotació ha estat, des de sempre, més o menys reeixida amb diverses iniciatives. Es té constància de l'aprofitament del ferro i el coure en les fargues de Tordera, Gualba i Arbúcies, etc. Geològicament el jaciment és molt similar a d'altres mineralitzacions encaixades en materials paleozoics del Sistema Litoral Català, però destaca per les seves dimensions. Malgrat que l'explotació es troba inactiva, actualment encara són ben visibles nombrosos afloraments així com els diversos accessos a les mines. La seva localització dins dels límits del parc natural del Montseny en pot facilitar la preservació i difusió de les singulars característiques geològiques. La mineralització representada pertany a la tipologia de dipòsit a tenir en compte arreu dels Catalànids, tant des del punt de vista geològic com econòmic. Tradicionalment bona part de la mineria a Catalunya s'ha concentrat en l'extracció de minerals de Pb, Zn, F i Ba en aquest tipus de filons. Quan aquest tipus d'explotacions van deixar de ser rentables es van abandonar vers el 1930-40.

Bibliografia

AADD. 1998. Inventari del Patrimoni Etnològic del Montseny. Catalunya artística 113. p. 528. AADD. 2004. Pas a pas. 3 excursions per conèixer la natura, el paisatge i la història de Figaró-Montmany. Ajuntament de Figaró-Montmany. OLIVER, J. 2000. Història de Figaró-Montmany. Vol. 1: Figaró abans de ser-ho, Ajuntament de Figaró-Montmany. PORTALS, J. 2004. La febre dels minerals al Montseny al voltant del 1900. Monografies del Montseny n. 19. Amics del Montseny. p.157-164. Tagamanent, full n. 364-X, Diputació de Barcelona. Servei de Parcs 1985. E: 1/10.000. Inf oral.

